בית שמאי פרק רביעי זבחים לז.

מסורת הש"ס

ב) עי' ספרי ראה עח, ג) פסחים סט, עי' ירושל' פסחים פ"ה ה"ז, ד) [פסחים קכ], ה) תו"כ ויקרא נדבה פ"ב ה"ה, ו) פסחים סד: עיין ספרי קרח קיח, ראה עח, ז) ע' לקמן סב:, ח) פסחים סט:, ט) פ"ז ה"ח, י) סוף פ"ו, י"א) [ועי"ע תו' סנהדרין ד, ד"ה כלן], יב) ויקרא ד, ל, יג) קרח קיח.

הגהות הב"ח

(ה) גמ' אלא לרבי יוסי הגלילי דתוקי: (ב) ר"ש ד"ה סבר וכו' מאה דמס:

שינויי נוסחאות

א) ומצה מה ת"ל בדם לפי כזי' (בהתי' ומפ"י). ותיכוס שאין ת"ל בדם ונמהרכוב תלמלן כמתוך: ב) ל"ל שיצא. וכן כ"ה ש"מ: ג) כמתמי' ואכתי: ד) שטעונין ש"מ: ה) ל"ל אלא מאי תיבת הדמים: ו) ל"ל ואם עליהן על המזבח כדי. וכדי"ל פ"ק שלפני' ש"מ: ז) ל"ל שנתנו ש"מ: ח) דמם תזרוק ש"מ: ט) ל"ל ליה. ש"מ: י) ל"ל הכהן. ש"מ: יא) ל"ל ראשון ש"מ: יב) ל"ל והיינו ג"ש: יג) ל"ל היינו דקאי נמי לשון רבים. ש"מ: וכ"כ ד"ק מקרא דקאי. יד) ל"ל דכתיב ש"מ: טו) אמתני בכורות דקרא קאי כל"ל. ש"מ: טז) מיהת נוראה לי תוספת נמתק. יז) כ"ה מוחק תיבת תוספת כלבד, ותמיהת נוראה לי עד סה"ד מוקף נתלה לעיל: יח) ידעני מגילא מדלא כתי כל"ל. ש"מ: יט) ל"ל בשר. ש"מ: כ) עקיבא בהא דרבין כל"ל ש"מ: כא) כ"מ נוסף משמע דמאן דאית ליה דפסח פוטר של זבח לית ליה דפסח בשפיכה ומאן דאית ליה פסח בזריקה שנתנם בשפיכה יצא. ויש תימה כו' ש"מ: כב) כ"ל ונ"ל בזריקה שנתנם בשפיכה יצא, ועוד דוחק לפ"ד דפי' דתנא דבריית' דלעיל ס"ל כר"ע ש"מ: כג) ס"ל דמסורא דשמעתין דקאמר סבר לה כרבי עקיבא משמע דס"ל דפסח בשפיכה, הלא מאן דאמר וכו'. והקשה ליתא. ש"מ: וע"ל תוס' כב: כד) ים להוסיף וסבר לה כר"ש משמע ולגמרי ס"ל כוותיה. ש"מ: כה) בנ) ועוד מאי כו' עד אחת כיצד הוא עונה"ב, וכ"כ ש"מ: כו) ונגלגין כשם ג"ש ואי"כ מאי סבר לה לר"ש ומ"מ כר"ע וכו'. ועפ"י ג"ק ותמ"ל קושית ש"ך, ונ"ל בני ועוד מאי האי דפריך אי כר"ע דאמר כר'. הש כלן כ' קושות. ע' טה"ק ליתיה וקו' הש"ס. וכ"מ מתוס' הר"ש ועוד במאי כ"ל כר"ע בין דתרוייהו בזריקה פסח וזבח כ"ש דשניהם מיוחדים זה את זה: כז) ק"ק אינהו אם לא נאמר [וכתוס' תיס. ודוחק לומר] דאתי למעוטי הטאת דבאצבע. לכך נראה דנראי מאן דאית ליה פסח בשפיכה סבר שפיר בניתנן בזריקה שנתנו בשפיכה יצא, ופסח בשפיכה לאו מדם זבחיך משמע ליה אלא מקודש הם משמע ליה כדדריש הם בספרי ר' ישמעאל אומר קודש הם וכו'. ק"ק אם לא נאמר דאתי למעוטי הטאת דבאצבע. נוראה דרי' ישמעאל דפסחים וכו' עד ובחיך. ונכ"ת ואינא מאן דדריש מקודש הם דאפרונן בספרי ר' ישמעאל כו' עד בל התודה בילה. רבי יצחק אומר על בהוריא קדרישי עד כאן הנכ"ת. וכי פריך הכא האי מיבעי ליה בר' ש"מ. [ומקוקס כקונגרס ליתא בכתבי' ונוסף ע"י הגה הגר"ש]. בח) כלפיי את המעשר ואת הפסח שיתשבו הקטר וכו'. וכ"כ בילקוט. ולפנינו מקון ע"י הש"ס וכ"כ בספרי, ולפ"ז אין לנו לפרש כפי' רש"י ז"ל דקאי אדלעיל ס"ל דפסח בשפיכה ופסח בזריקה ולמדים מיניה דבשפיכה נמחק מן המזבח אף בשפיכה נמחק מן המזבח לקיל מזריקה, ונפקא לן מתן דם דפסח מדם זבחיך, ונפקא לן מדם זבחיך, ובשלמים כתיב שוורק למזבח מן המזבח למזבח, ואין מתן חלבים אלא כחטאת דכתיב בה נמלכנו, אבל בכל שאר קרבנות חכי"ת כתיב, ויחזק כעב הקטן על שהדם נימן לקיל מעבי וקיל לדיומי (פסחים פט.). לי) שיהי דם שנתנו מהמזבח ללא מיכסא ליה אם נטפלים שיריים על היסוד או כני אינהו על היסוד: לא שפיכה בכלל זריקה. כלומר אלא נתן פסח בזריקה ולמדים בשפיכה לפ עבה כנוס, וכיון דאין דימיון זה לזה מתתן דמים לזה כדרכה כשאר פסחים: ברית הפסח. על תמלה פסחים: של זבח. תגיגה ר"ד ומבכרין על תמלה שלמים (שם ובשבועות ל"ט ע"ב). לא נתנו ונלכות שהקריב ערב הפסח ותמלכן בלילי הפסח (חשב"ם שם) דמה לא נאמר אלא דמם. תלמל מחבירי נמי מישמעמי: לימד על בכור מעשר הפסח. שלא מצינו לפסח מתן דמים כזורקה ללא כלן, ומצינו מזרוק ולא כתיב מתפוך (שם סד:):

שיטה מקובצת

מתן דם ל"שנה. עיין תוס' לקמן דף נ"ג ע"ב ד"ה הן יסוד למזבח ש"ל שנתנן בשפיכה ש"מ ת"ש בר' שמעי' פי' (תוס') שנתנה דף ד ס"ע ב ד"ה הן) ורבי' שמעאל האי קרא בר' פי' הקטנים ר"י היכי מייתי לימדים מזריקה שתמן בשפיכה מלחמת בשנאמרו בלעיל ע"כ כרי' מצינו למדים מלחמת דכתיב כרי' מצינו למדים מלחמת דכתיב כמר ולא מצינו למדים מלחמת דכתיב כמר ולא מצינו למדים מלחמת דכתיב כמר ולא